

“Op weg naar Pasen” met het Effatakoor

Overvallen door zorgen kwam ik naar Wetteren Ten Eede om troost te vinden, om frisse lucht te halen, om naar boven getrokken te worden door zang en muziek, kortom om in therapie te gaan “op weg naar Pasen”.

Daar is het Effatakoor ook zeer sterk in.

Midden van nergens staat de Sint-Annakerk, een warme en intieme haven (met een goede akoestiek), met links een teder kijkende heilige Rita en rechts een mooie Piëta. In het midden staat een rond verhoog met een vlag *PACE* en, in vedette tentoongesteld, een bijbel en daar achter het koor... De toon is gegeven: wij gaan hier zingend bidden.

En zo is het geweest: jullie hebben met jullie stem en hart de magie van Oosterhuis - Oomen in klanken omgetoverd op een hemelse wijze, geleid door een vurige Guido (om niet te zeggen duivelse). Hij heeft niet alleen het koor geleid, maar ook onze emoties, onze gevoelens, ons gebed. Het beste in ons werd naar boven gehaald. Zijn stem kan ons als geen ander dicht bij de Schepper brengen, toch zo dicht.

Op een ogenblik had ik de indruk dat het Effatakoor in levitatie was op 20 cm boven de grond!

Het was subliem! Dank je wel allemaal! Ook dank aan Dirk die zijn viool heeft laten “dansen” tijdens het “**Bruiloftslied**” en aan Filip die ons met zijn piano deed herboren worden in “**Dan zal ik leven**”.

De keuze van de liederen was opgebouwd als een trap van 15 treden naar Pasen, een soort Scala Sancta. De rode draad van het concert was de uitleg van Guido tussen elk lied: het waren echte juweeltjes van gebeden! Jullie hebben zeker deze pareltjes samen met het publiek ontdekt, want zoals wij Guido kennen stond dat zeker nergens op papier.

Ik kan mij niet weerhouden op de weg/trap naar Pasen eventjes op enkele treden/liederen te blijven staan om jullie nog eens te feliciteren.

Het “**Schriftlied**” was zo melodieus dat er zonder twijfel een danspas kon bij horen.

“**Onze Vader verborgen**” was bijzonder mooi gezongen: een echte akte van vertrouwen aan God.

“**Wie zijn leven niet wil geven**” in vier stemmen! Een streling!

“**Lied van de mens**” waar de hoge vrouwenstemmen in contrast kwamen met de diepe mannenstemmen en de solo van Nele. Meesterlijk!

“**Waar vriendschap is**”: misschien wel het credo van onze Effatagemeenschap.

Buiten alle categorieën staat “**Heer van hierboven**”, waarbij alle emoties uitbarsten, de ogen verdrinken, de harten smelten en iedereen zijn ziel kan voelen. Wanneer je Guido met zijn handen tegen elkaar ziet zingen “heb nog geduld, heb nog geduld” en “totdat ik als een kind Uw hemel vind”, lukt het: hij is weer een kind... en wij ook.

“**Hoe ver is de nacht**”: het Effatakoor verzint het zingend wachten.

“**Lied aan het licht**”: zo perfect dat bij de laatste noten de klok van de Sint-Annakerk luidt.

“**Het bruiloftslied**”: Guido spreekt van een vuurwerk voor al onze zintuigen. Het is waar; en zo mooi gezongen is het net als de eerste slok van een glas champagne dat sprankelt op je gezicht.

“**De steppe zal bloeien**”: hier zingen de engelen met jullie mee. Echt waar!

“**Dan zal ik leven**”: de verrijzenis, jullie hebben hier alle hoop van de mensheid in zang omgezet: Pasen!

Het bis-nummer “**Oh Happy Day**” werd met veel enthousiasme gezongen, en besloot magistraal het concert.

Proficiat Effatakoor, proficiat Guido.

Van harte dank aan Cécile en Bernard voor dit initiatief, het brood en de wijn en de bloemen.

Nog dit: 7 maart was de internationale dag van het gebed... wij hebben die dag goed gevierd.

Viviane